

retten har sit Sæde, men ogsaa i Aalborg, i Aarhus og i Kolding foruden i Sønderborg, hvor Søndre Landsret har sit Sæde. Der er Nævningeting i Odense, og nu paatænker man altsaa ogsaa delvis at flytte Søndre Landsret til Odense — i hvert Fald skal den holde sine Møder der vedrørende de Sager, der angaar Fyn. Der er ogsaa, saa vidt jeg ved, Nævningeting i Slagelse og Nykøbing Falster. Jeg vil mene, at det vilde være heldigt og i høj Grad lette Forholdene for de Folk, der søger Retten, ikke mindst i civilretlige Sager, om disse Sager kunde føres paa de Steder, hvor der nu er Nævningeting, i Stedet for, at de paagældende, som det nu er, enten skal til København eller til Viborg eller til Sønderborg for at faa Sagerne ført.

Vi har jo en stor Ret, der sidder i fornem Tilbagetrukkethed og som et Orakel giver sine Svar paa de Sager, der forelægges den. Jeg tror, at man skulde tilstræbe at faa vore Landsretter i stor Udstrækning lagt ud til Befolkningen, i hvert Tilfælde saaledes, at man fik oprettet mindre Landsretter paa de Steder, hvor der nu er Nævningeting. Jeg haaber, at det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, vil tage dette Spørgsmaal op til nærmere Drøftelse og Behandling. Jeg tror, at det er en Sag, som i høj Grad interesserer den højtærede Justitsminister, og hvis det er saaledes, at den høje Rigsdag vil kunne gaa med til, at der oprettes flere mindre Landsretter i Stedet for de nuværende store Landsretter, er jeg tilbøjelig til at mene, at Justitsministeren ikke vilde være uvillig til at gaa med til noget saadant.

Det andet Spørgsmaal, jeg vil benytte Lejligheden til at røre ved, angaar Politimestrenes Arbejde. Det ærede Medlem Hr. Rytter var bange for at lægge mere Arbejde paa Politimestrene. Det er jo en given Sag, at hvis Politimestrene faar mere Arbejde, maa de ogsaa have mere Assistance. Jeg er i øvrigt af den Formening, at der siden Retsplejelovens Ikrafttræden er sket et Misbrug af det lokale Politi. Det er ikke sket fra Politimestrenes Side, men det er sket med Billigelse af Justitsministeriet. Det er efter min Mening et Misbrug, som der en Gang maa gøres en Ende paa.

Man har f. Eks. paa Kolding Politistation to Betjente siddende, hvis hele Tid er optaget af at føre Lægdsvesenets Bøger, Skemaer og Korrespondance samt af Registrering af Motorkøretøjer og Opkrævning af Gebyrer. Hidtil har det ikke været muligt at faa en tilfredsstillende Løsning af

det Spørgsmaal. I 1923 rejste Kolding Byraad overfor Vejle og Ribe Amter Spørgsmaal om at faa dem til at deltage i Udgifterne hertil, men begge Amter erklærede, at det var Statsopgaver, det drejede sig om, at de derfor mente, de ikke havde nogen Forpligtelse til at deltage i disse Udgifter, og at Kolding Kommune som Følge deraf heller ikke havde nogen Forpligtelse til til at lægge Mandskab til Udførelse af disse Arbejder. Da vi havde faaet dette Svar fra Amterne, rettede vi en Henvendelse til Justitsministeriet og bad om, at der maatte blive ydet Kolding Kommune en Erstatning paa 10 000 Kr. aarlig for Anvendelsen af disse to Mænd af det kommunale Politi, som Kolding Kommune udelukkende skulde lønne. Men herpaa svarede Ministeriet i en Skrivelse af 18. September 1923, at „det paagældende Arbejde henhører under de Opgaver, det paahviler det kommunale Politi at udføre.“ Dette skulde være i Henhold til Retsplejelovens § 112.

I denne Paragraf staar der: „Det kommunale Politis Opgave er i første Række at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden og at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter. Desuden er det kommunale Politi pligtigt at bistaa Statspolitiet i enhver Henseende i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilsteder det.“ Vi har ikke kunnet forstaa Loven, saaledes som Justitsministeriet har forstaaet den, og Amtmændene for de to Amter, som jeg nys har nævnt, havde ogsaa en ganske anden Opfattelse af Loven.

Der har derefter været gjort Forsøg paa at faa Justitsministeriet til at træffe en anden Afgørelse i denne Sag, idet vi ganske naturligt i Kolding er gaet ud fra, at vi, hvis det var en kommunal Opgave, ikke kunde være pligtige til at betale for alt det Arbejde, der udføres, ikke blot for Kolding By, men for hele Politikredsen, der dels ligger i Ribe Amt og dels i Vejle Amt. Paa Kolding Kommunes Vegne rejste jeg Sagen i et Repræsentantskabsmøde i Købstadforeningen i Januar 1924, og Købstadforeningen lovede den Gang at optage en Forhandling med Justitsministeriet om Sagen. Jeg har derefter fremdraget Sagen ved Finanslovbehandlingen i Efteraaret 1924, men uagtet der er gaet to Aar, siden denne Sag blev rejst, har det ikke hidtil været muligt at faa en tilfredsstillende Løsning eller overhovedet at faa anden Løsning end den Afgørelse, som Justitsministeriet fældede i 1923. Hvis det virkelig er juridisk forsvarligt at fortolke Loven, som den er fortolket af Justitsministeriet, bør